

Bc. Sonja Lukešová: Petřiny

Posudek vedoucího práce

Sonja Lukešová je z Petřin a chtěla dělat Petřiny. Zpočátku mi to nedošlo. Přitom ze zkušenosti víme, že doma není nikdo prorokem. Speciálně na diplomní projekt se to nemá dělat. Ale stalo se. Znalost území pomáhá zejména v analýzách a v hledání historie. Při návrhu je ale mnohdy neviditelnou brzdou rozletu. Jsem přesvědčen, že se to projevilo i tentokrát, přesto, že to Sonja bude popírat. Z mého pohledu měl být projekt odvážnější, výraznější a především monumentálnější. Udělat náměstí v modernistické struktuře zástavby je téměř nadlidský úkol. Tradiční a klasické prvky nestačí, protože modernistická struktura není ani tradiční, ani klasická. Proto nestačí vytýčit pravouhlý čtyřúhelník, v ideálním případě čtverec, a obestavět ho budovami. To stačilo možná do devatenáctého století, ale dnes je to jinak, zejména, když na náměstí chybí radnice. Na Petřinách je to stejné jako se všemi nedokončenými a v mnoha případech pokaženými původními kompozicemi. Kontinuita ve stavbě měst je v naší kotlince vzácné zboží. Každý se musí prosadit něčím jiným, každý musí negovat své předchůdce, zejména v politice a v projektování...

Náměstí na Petřinách je dlouhodobé trauma ve struktuře města. Je tam, nebo není? Má tam nějaký význam? Není to pouze křižovatka hromadné dopravy? Hromadné dopravy uvádím proto, že křižovatka dopravy obecné to není jistě. Co to tedy je? Plochu pro náměstí částečně zabraly domy Vlada Miluniče. Potřebná plocha, úměrná velikosti sídliště, zmizela.

Sonja Lukešová nahlížela na náměstí ze všech stran. Těžko se vyrovnávala se stanicí metra, která, *jakoby* přilétla z vesmíru. Pokusila se navrhnout náměstí, které je na obou stranách hlavní třídy. Pokusila se opět zvětšit plochu, propojit jih a sever. Pokusila se místo doplnit další velkou budovou. Nikoli ale podle obrázku 2 (na straně 81), ale podle obrázku 4 – tedy *kontextuální* přizpůsobení se stávajícímu stavu s mírným zvýšením. Pro ty, kteří obecně odmítají rozvoj měst a jejich míst je to asi správné řešení, pro mne se ale zdá málo výrazné a z hlediska budoucnosti nedostatečné. Kompozice metropole je prostě těžká věc. Možná by ještě stálo za úvahu, doplnit alespoň kašnu výrazným uměleckým dílem.

Ale podívejme se na návrh optikou dnešního reálného života. Pro celkové vyznění místa je to jistě v pořádku, má to naději na úspěch, protože to na sebe neupozorňuje, je to běžná, vyvážená a klidná kompozice. Dokonalé řemeslo. Pragmatický projekt nese jednoznačné známky své autorky. Hovoří o tom, že je připravena vstoupit do *jungle* reálného stavebního procesu.

Doporučuji přijmout projekt Sonji Lukešové k obhajobě a kdybych mohl, navrhl bych hodnocení C.